

30 Νοεμβρίου 1938

Δρ. Κ.^{αρ}

Δικ. κ. Μ. Ελευθέρη

Ο κ. Τσούρκας ἔγραψε πᾶν ὅτι ἔπειπε νά γραφῇ, ἐπομένως πᾶσα προσθήκη ἴδική μου περιττεύει.

Ἐσωκλείστους θά εὑρηται δύο μεταφράσεις ἐκ τοῦ ρουμανικοῦ τάς ὅποίας σᾶς ἀποστέλλω διά νά ἴδητε πόσης ἐκτιμήσεως ἀπήλαυνεν ὁ μεταστάς μεταξύ τοῦ κόσμου τῶν ἐνταῦθα διανοουμένων Εἶναι πιστή περιγραφή τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, ὁ ὅποῖος εἶχε κῆρος ἐπιστημονικόν ἀδιαφιλονίκητον καὶ πρός τὸν ὅποῖον ἐπεδείκνυν τὸν πεγαλύτερον σεβασμόν ὅλοι οἱ διανοούμενοι.

Τά "Θρακικά" τά ὄπεια μοί ἐστελλατε πάντοτε τῷ τά μετεβίβαζα κατά τὴν ἐπιθυμίαν του, τὴν ὅποιων τακτικός ἀναγνώστης ἦτο, καθώς καὶ παντός ὅτι ἐξεδίδετο σχετικόν μὲ τὴν ἐνασχόλησιν του.

Σᾶς ἐσωκλείω ἐπίσης καὶ ἐν φύλλον συμπληρωματικόν τῶν ἐργασιῶν των ὅποιων τό φυλλάδιον πρό δύο ἑτῶν σᾶς εἶχα ἀποστείλει.

— Εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τῆς φιλοσοφίης σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Βουκουρεστίου, ώμιλησε, πρὸ ἡμερῶν, ὁ Βικαντινολόγος καθηγητής κ. Βασίλε Γκρέκου, περὶ τὸν ἔργον τοῦ ἀποθανόντος Ἑλλήνος καθηγητοῦ τῆς Βικαντινῆς ιστορίας καὶ φιλολογίας, εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Βουκουρεστίου, Δημοσθένους Ροΐσου. 1939

"Ευτίκη" Αθ. 23-3 -

(Δικ.) Δικ. Ελευθέρη

(αντίγραφη)

Αγαπητέ μου Κ.Μ. Σταμούλη

Είς τήν ἀπό 6 τρέχοντος ἐπιστολήν σου ἀπαντῶν, ἐσωκλείω τή φωτογραφίαν τοῦ Ρούσσου, πρός τόν ὁποῖον δικαίως ἢ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν θά κάμη τό μνημόσυνον, διότι οὐδείς πλέον ἐμοῦ γνωρίζει, οὔτε ἐπακριβῶς ἔγραφη πόσον συνετέλεσεν αὐτός ὁ ἄνθρωπος ὅπως πεταστραφῆ τό δυσμενές γνεῦμα, τό ὁποῖον ἐπεκράτει παρά τῷ Ρουμανικῷ λαῷ καὶ ποία προκατάληψις ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων ἐπεκράτει κατά τά πρό αὐτοῦ ἔτη ἐν τῇ χώρᾳ.

Αὐτός, καίτοι ὑπάλληλος τοῦ Ρουμανικοῦ Κράτους, κατεξανέστη κατά τῆς ἀδίκου ταύτης καταστάσεως καί εἶχε τό θάρρος νά ἀνατρέψῃ ὀλόκληρον τὴν σύγχρονον ιστορίαν τῶν Ρουμάνων, φέρων εἰς τήν εὐθεῖαν ὅδον τό παραπλανηθέν τκεῦμα τοῦ εὐγενεοῦς τοῦ του λαοῦ.

Ποτέ δέν θά χραφοῦν ίκανά διά τήν γιγαντιαίαν ἐπίδρασιν τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος δλην του τήν ζωήν καί τήν περιουσίαν κατηνάλωσε διά τήν εύγενη αὐτήν ίδεαν, τοῦ νά φέρη τό πνεῦμα τῶν ἑντοπίων εἰς τήν ἀληθῆ ὁδόν, ἀπό τῆς ὁποίας μέ τόσην ἔχθραν οἱ σύγχρονοι ιστορικοί εἶχον ἐργασθῆ διά νά τό ἀποπλανήσουν. Ταπεινήν πρός τήν κολοσσιαίαν ταύτην ἐργασίαν καί ἐγώ ἐξήτησα νά προσθέσω συμβολήν ἐργαζόμενος ἐπί τοῦ φιλολογικοῦ πεδίου διά τῶν δύο μου λεξικῶν, τῶν ὁποίων τό δεύτερον ὁ μακαρίτης προυλόγισε μέ τόσην σαφήνειαν καί ἀφορίωσιν. Διότι διά των βιβλίων τούτων, ἂν καί ἀτελῶν, θά κατορθωθῆ νά γνωσθῶσι πολλά πείμενα εἰς τούς θέλοντας νά ἐπεξεργασθοῦν ἔργα πρός μετάφρασιν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν.

Τώρα ἐτελείωσα καί τήν ἐργασίαν μου ἐπί τῶν Ἑλλήνων ίστρῶν ἐν Ρουμανίᾳ καί ἐλπίζω νά τήν ἐκτυπώσω ἐρχόμενος, ἂν ἔχωμεν ὅρια, μετὰ τὴν ιγ
π. Εκδ. Λαζαρίδη